

**ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΑΡΚΕΤΑ ΠΛΗΡΩΣΑΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΡΟΪΔΙΑ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ- ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ
ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΕ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ**

Μ'αυτό το σύνθημα, οι Τομεακές Οργανώσεις του ΚΚΕ στο νομό Τρικάλων καλούν τον εργαζόμενο λαό και τη νεολαία να συμμετάσχουν στο συλλαλητήριο που διοργανώνουν την Παρασκευή 26 Ιούνη και ώ ρα 8 μ.μ., στην πλατεία Ρήγα Φεραίου των Τρικάλων

Η διαφαινόμενη συμφωνία κυβέρνησης και δανειστών, μετά τη Σύνοδο Κορυφής, οδηγεί σε νέα μέτρα – λαιμητόμο για εργαζόμενους και συνταξιούχους, για τη λαϊκή οικογένεια, που προστίθενται σ' αυτά που επέβαλαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με τους μνημονιακούς νόμους και που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ διατηρεί.

Η κυβέρνηση κοροϊδεύει ωμά το λαό, όταν ισχυρίζεται ότι δε θα υπάρξουν νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, αφού οι αυξήσεις στους έμμεσους φόρους, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι αυξήσεις εισφορών σε μισθούς και συντάξεις, οδηγούν σε νέες μεγάλες απώλειες για το ήδη πετσοκομμένο λαϊκό εισόδημα και τα εναπομείναντα δικαιώματα του λαού.

Αποτελεί ψέμα ο ισχυρισμός της κυβέρνησης ότι «τα μέτρα μεταφέρουν τα βάρη στα υψηλότερα στρώματα». Η φοροκαταιγίδα, μαζί με τη διατήρηση των προηγούμενων φόρων, όπως τον ΕΝΦΙΑ, αφορά κυρίως τη μεγάλη αύξηση του ΦΠΑ στη λαϊκή κατανάλωση και την εισφορά αλληλεγγύης, που θα πλήξουν τις λαϊκές οικογένειες. Οι επιχειρηματικοί όμιλοι θα συνεχίζουν να απολαμβάνουν πλήθος φοροαπαλλαγών και επιδοτήσεων και η όποια έκτακτη εισφορά, εκτός του ότι είναι «σταγόνα στον ωκεανό» των φόρων, που καλείται να πληρώσει ο λαός, θα καταβληθεί εφάπαξ. Αυτή την έκτακτη εισφορά οι

μεγαλοεπιχειρηματίες έχουν τη δυνατότητα, με διάφορους τρόπους, να τη μετακυλίσουν στους εργαζόμενους, ενώ θα την πάρουν πίσω πολλαπλάσια, αφού θα ωφεληθούν από τα διάφορα αναπτυξιακά πακέτα. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση κρύβει απ' το λαό ότι ετοιμάζεται, στη νέα Σύνοδο Κορυφής, η ενίσχυση του νέου «οδικού χάρτη αναδιαρθρώσεων», δηλαδή μνημονίων διάρκειας για τους λαούς της ΕΕ.

Ο λαός πρέπει να πει το μεγάλο «όχι» στη συμφωνία, να την αντιπαλέψει στο δρόμο, στους χώρους δουλειάς, να μπλοκάρει τα αντιλαϊκά μέτρα. Δεν πρέπει να χαθεί ούτε μια μέρα, ούτε μια ώρα. Τώρα πρέπει να δυναμώσει η λαϊκή δράση, χωρίς καμία αναμονή για το πότε θα καθαρογραφεί η συμφωνία και θα ψηφιστεί από τη βουλή. Να μην εγκαταλείψει ο λαός τα αιτήματα που είχε στα χρόνια της κρίσης, όπως την κατάργηση των μνημονίων και την ανάκτηση των απωλειών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τα προηγούμενα χρόνια καπηλεύτηκε αυτά τα αιτήματα. Τώρα προσπαθεί να κοροϊδέψει και πάλι το λαό, διαστρεβλώνοντας κι ερμηνεύοντας την ψήφο του λαού, όπως τον συμφέρει.

Το νέο μνημόνιο βαφτίζεται «επώδυνη, αλλά έντιμη συμφωνία»!!!

Τις αντιλαϊκές αποφάσεις προσπαθούν να τις «φορτώσουν» στο λαό, που «δε θέλει ρήξη με την ΕΕ».

Αποτελεί πρόκληση για κάθε αγωνιστή, ριζοσπάστη, αριστερό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να εμφανίσει τις νέες δεσμεύσεις, ως «αναγκαίο συμβιβασμό στον αρνητικό συσχετισμό εντός της ΕΕ». Αυτός είναι ο «ρεαλισμός της υποταγής», που επιδιώκει να καθηλώσει το λαό στο να επιλέγει κάθε φορά το «μικρότερο κακό» και που στην πορεία μετατρέπεται στο «μεγαλύτερο κακό».

Αποδεικνύεται ότι σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ προσφέρει την καλύτερη υπηρεσία του στο σύστημα, που ματώει το λαό. Επιχειρεί να ανακόψει κάθε είδος ριζοσπαστισμού, ώστε να μην τολμήσει ο λαός να διανοηθεί, ούτε σήμερα ούτε αύριο, ότι μπορεί να έχει ένα μέλλον έξω από τα σημερινά τείχη της βαρβαρότητας.

Η νέα συμφωνία-μνημόνιο θα λειτουργήσει πολλαπλασιαστικά σε βάρος των εργατικών – λαϊκών αναγκών. Δεν αποτελεί «μια συνολική και βιώσιμη συμφωνία που δίνει λύση στο ελληνικό πρόβλημα», όπως ισχυρίζονται τα κόμματα της αστικής ευρωενωσιακής διαχείρισης. Αντίθετα, ανοίγει το δρόμο για ένα νέο γύρο εκβιασμών σε βάρος του λαού και μάλιστα σε συνθήκες που η ευρωζώνη δύσκολα ανακάμπτει από την κρίση και οι αντιθέσεις γίνονται οξύτερες. Η κυβέρνηση έχει μεγάλη ευθύνη γιατί εμπλέκει τη χώρα σ' αυτές τις αντιθέσεις, φτάνοντας στο σημείο να μιλάει για νέα ΝΑΤΟϊκή βάση σε νησί του Αιγαίου.

Αποδείχτηκε ότι η «περήφανη και σκληρή διαπραγμάτευση», από την πρώτη στιγμή, ήταν «ναρκοθετημένη» για τα λαϊκά συμφέροντα, γιατί τόσο η πλευρά των δανειστών όσο και η πλευρά της κυβέρνησης κάθονταν από την ίδια μεριά του τραπεζιού.

Θεωρούσαν και θεωρούν δεδομένες τις αρχές λειτουργίας της ΕΕ! Διαπραγματεύονταν τους όρους εξυπηρέτησης ενός αβάσταχτου χρέους, που «θα πληρώνεται από το λαό «στο ακέραιο» και με στόχο την καπιταλιστική ανάκαμψη, με την απατηλή υπόσχεση ότι από αυτήν θα ωφεληθούν και οι εργαζόμενοι κι οι άνεργοι.

Η κυβέρνηση πανηγυρίζει για τα χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα, υπόσχεται αναπτυξιακά πακέτα, εμφανίζει ως «υπέρτατο στόχο» να αποσπάσει μια δέσμευση για μελλοντική ρύθμιση στην αποπληρωμή του χρέους, που δήθεν θα εξισοροπήσει το αντιλαϊκό πακέτο. Όλα αυτά αποτελούν το «τυράκι στη φάκα» της νέας αντιλαϊκής συμφωνίας. Δε λαμβάνονται με κριτήριο την ικανοποίηση του λαού,

αλλά με γνώ μονα την κρατική στήριξη της καπιταλιστικής κερδοφορίας και των επιχειρηματικώ ν ομίλων. Στο μεγάλο κεφάλαιο θα κατευθυνθούν τα όποια αναπτυξιακά πακέτα και ποσά εξοικονομηθούν από τη ρύθμιση του χρέους. Η κυβέρνηση πανηγυρίζει, γιατί δήθεν αποφεύχθηκαν τα χειρότερα για το λαό, που ήταν η πρόταση των δανειστώ ν ή ένα grexit. Στην ουσία η κυβέρνηση προσχωρεί στα εκβιαστικά διλλήματα, που έλεγαν τόσα χρόνια οι ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι στηρίζουν τη νέα συμφωνία της κυβέρνησης.

Αναμασά τον ίδιο εκβιασμό, με διαφορετικό επικοινωνιακό στυλ. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι τα συλλαλητήρια που οργάνωνε ο ΣΥΡΙΖΑ, για να μην κάνει δήθεν πίσω η κυβέρνηση, τη στιγμή που αυτή κατέθετε – τη μία πίσω από την άλλη – τις αντιλαϊκές της προτάσεις. Τόσο τα φιλοκυβερνητικά όσο και τ' «αντιπολιτευτικά» συλλαλητήρια έχουν κοινό παρονομαστή, να μετατρέψουν το λαό σε χειροκροτητή της ΕΕ. Οι μεν με το αίτημα για «πάση θυσία παραμονή στην ΕΕ», οι δε με τον απατηλό στόχο «να μείνουμε στην ΕΕ και να την αλλάξουμε». Κι όλα αυτά σε μια περίοδο που δυναμώνει η λαϊκή αμφισβήτηση στην ΕΕ. Αυτή η αμφισβήτηση πρέπει να συναντηθεί με την αντικαπιταλιστική-αντιμονοπωλιακή γραμμή πάλης, που προτείνει το ΚΚΕ. Στο πρόσωπο της ΕΕ ν' απορρίψει τον ίδιο τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, που πάει χέρι - χέρι με τη συμμετοχή της χώρας σε διακρατικές ιμπεριαλιστικές συμμαχίες.

Η πραγματική διέξοδος βρίσκεται στο δρόμο της οργανωμένης πάλης για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, την ενίσχυση της Λαϊκής Συμμαχίας που θα διεκδικήσει μέτρα ανακούφισης, ανάκτηση των απωλειώ ν, ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκώ ν αναγκώ ν. Για να δοθεί οριστική λύση υπέρ του λαού απαιτείται πραγματική ρήξη. Αποδέσμευση από την ΕΕ, μονομερής διαγραφή του χρέους, κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, με το λαό στην εξουσία. Προϋπόθεση για μια πορεία πραγματικής αλλαγής συσχετισμού προς όφελος της εργατικής-λαϊκής πλειοψηφίας είναι η συσπείρωση με το ΚΚΕ, η ισχυροποίησή του παντού και πάνω από όλα στους χώ ρους δουλειάς και τις λαϊκές γειτονιές.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ Κ.Ο. ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΤΟΥ ΚΚΕ